

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/174/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202077
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7814202077.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpeného JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 27 proti žalovanému: R D K, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Jovická cesta 2081, IČO: 36 176 974, o zaplatenie 82.584,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12C/260/2014-774 zo dňa 17.5.2022

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Priznáva žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 82.584,89 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27.540,88 eur od 28.12.2013 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 35.848,47 eur od 28.05.2014 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 4.188,02 eur od 23.01.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 1.660,24 eur od 06.05.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 2.521,90 eur od 17.02.2016 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 826,80 eur od 01.07.2016 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 4.139,63 eur od 13.07.2017 do zaplatenia, 8 % ročne zo sumy 4.208,00 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, 8,00 % ročne zo sumy 1.650,95 eur od 04.01.2019 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 27.540,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9.25 % ročne zo sumy 27.540,88 eur od 28.12.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania s tým, že po pripustení zmien žaloby naposledy uznesením zo dňa 14.1.2019, celková suma z titulu poistnej udalosti predstavuje 80.933,94 eur spolu aj s príslušenstvom za čas od 28.12.2018 do zaplatenia a po jej rozšírení podaním zo dňa 6.5.2019 o sumu 1.650,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 4.1.2019 do zaplatenia rovnako titulom náhrady poistného plnenia, je vo výške 82.584,89 eur za čas od 4.1.2019.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právnická osoba zriadená v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení a žalovaný je právnická osoba zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, Odd s.r.o., vložka č. 9676/5 ako držiteľ motorového vozidla IVECO, EČV: A., ktorého

prevádzkou bola spôsobená ujma na zdraví, nakoľko dňa 28.8.2010 bola predmetným motorovým vozidlom spôsobená ujma na zdraví poškodenému B. C., A.. Predmetné vozidlo v uvedený deň nehody nemalo uzatvorené povinné zmluvné poistenie proti zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 3 ods. 1 hore citovaného zákona a preto žalobcovi v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona vznikla povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorú aj žalobca poskytol dňa 25.11.2013 poškodenému ako poistné plnenie v celkovej výške 27.540,88 eur (škoda na zdraví - výdaje + bolestné). Vyplatením náhrady škody poškodenému tak prešlo právo vymáhať vyplatenú náhradu škody voči zodpovednému subjektu (žalovaný) na žalobcu, pričom ide o zákonný prechod práva podľa § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorý má oporu v ust. § 24 ods. 7 citovaného zákona. Toto právo si žalobca uplatnil mimosúdne listom zo dňa 27.11.2013 voči žalovanému, za ktorého plnila to, čo podľa zákona mal plniť on poškodenému s tým, že žalovaný pohľadávku žalobcu do dnešného dňa neuhradil, aj keď zaplatenie poskytnutého poistného plnenia požadoval do 27.12.2013.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po pripustení zmien žaloby uznesením, nakoľko celková suma, ktorú doposiaľ vyplatil žalobca poškodenému z titulu poistnej udalosti predstavuje výšku 82.584,89 eur, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 3 ods. 1, ods. 3, § 4 ods. 1, 2, ods. 3, § 24 ods. 2, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 524 OZ, § 119 ods. 1, § 517 ods. 2 OZ, § 120 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5. Z predložených listinných dôkazov, čo napokon ani nebolo medzi stranami sporné vyplynulo, že od 20.8.2010 do 24.11.2010 bol ako držiteľ predmetného motorového vozidla značky IVECO EUROSTAR, EČV: A. XXXXX v evidencii Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prešov, vedený žalovaný. Konkretizovaným motorovým vozidlom bola dňa 28.8.2010 v dôsledku dopravnej nehody spôsobená ujma na zdraví poškodenej občianky Poľskej republiky B. C., na území Poľskej republiky, ktorej bola Rozsudkom Poľskej republiky zo dňa 30.9.2013 priznaná náhrada škody vo výške 66.721,55 PLN, vrátane invalidného dôchodku vyplácaného mesačne vo výške 1.000,00 PLN, ktorú sumu poškodenej poukazovala Poľská kancelária poisťovateľov a ktorej viacerými úhradami kompenzoval túto sumu žalobca, keďže k motorovému vozidlu nebolo k dátumu spôsobenia škody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

6. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/16/2020-641 zo dňa 25.2.2021 zrušil rozsudok vo výrokoch II. a III. Okresného súdu Rožňava .k. 12C/260/2014-510 zo dňa 10.10.2019, ktorým súd v celom rozsahu žalobe vyhovel s tým, že uložil súdu prvej inštancie sa dôsledne vysporiadať s návrhom žalovaného na vykonanie dôkazu výsluchom svedka D. E. a to za účelom preukázania vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, keďže to v konaní bolo sporné a vo veci po vyhodnotení všetkých dôkazov nanovo rozhodnúť.

7. Súd prvej inštancie preto po zrušení veci a doplnení dokazovania prostredníctvom dožiadaného súdu, ktorému sa ale nepodarilo uskutočniť výsluch navrhovaného svedka, vychádzal z listinných dôkazov predloženými žalobcom - rozsudkom Poľskej republiky zo dňa 30.9.2013, žalobným návrhom Okresnej prokuratúry Poľskej republiky zo dňa 4.11.2011, Žiadosťou o kompenzáciu adresovanú žalobcovi Poľskou kanceláriou automobilových poisťovateľov zo dňa 18.11.2013, 6.3.2014, 16.6.2014, 30.7.2014, 16.8.2014, 22.12.2014, 14.9.2015, 28.12.2015, 12.4.2016, 2.8.2016, 17.11.2016, 28.3.2017, 11.9.2017, 4.12.2017, 29.5.2018, 30.10.2018, likvidačnými správami, Potvrdeniami o zrealizovaní transakcií zo dňa 25.11.2013, 14.3.2014, 24.6.2014, 12.8.2014, 9.1.2015, 24.6.2015, 18.9.2015, 5.1.2016, 15.4.2016, 5.8.2016, 22.11.2016, 5.4.2017, 13.9.2017, 13.12.2017, 10.10.2017, 05.02.2018, 5.11.2018, výpisom z centrálnej evidencie vozidiel, výzvou na náhradu poistného plnenia s doručenkou pre žalovaného zo dňa 3.12.2018, výpisom z mailovej komunikácie ohľadom zisťovania povinného zmluvného poistenia motorového vozidla s ŠPZ A., platobným rozkazom zo dňa 23.6.2014, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 16.7.2014, odpoveďou na list zo dňa 2.12.2013, odpoveďou žalovaného na žiadosť zo dňa 2.7.2015, kúpnu zmluvou, Dohodou o individuálnom dojednaní zmluvnej podmienky, Preberacím protokolom zo dňa 8.4.2015, faktúrou č. XXX/XX, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 14.9.2010, listom žalobcu zo dňa 10.1.2014, uznesením sp. zn. 9C/271/2013 zo dňa 13.9.2013, výpisom z internetu

ohľadom Spoločnosti D. E., knihou odberateľských faktúr žalovaného, formulárom C dožiadaného súdu zo dňa 6.10.2021, doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.10.2021.

8. Vykonané dokazovanie súd prvej inštancie vyhodnotil a vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj § 3 ods. 3, § 4 ods. 1 až 3, § 24 ods. 2, 7, § 427 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 524 OZ, § 119 ods. 1 ako aj § 120 ods. 3 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 517 ods. 2 OZ, a ako prvé riešil s odkazom na § 60 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) aktívnu vecnú legitimáciu strán sporu, pričom konštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že od 20.8.2010 do 24.11.2010 bol ako držiteľ predmetného motorového vozidla značky IVECO EUROSTAR, EČV: A. XXXXX v evidencii Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prešov, vedený žalovaný a konkretizovaným motorovým vozidlom bola dňa 28.8.2010 v dôsledku dopravnej nehody spôsobená ujma na zdraví poškodenej občianky Poľskej republiky B. C., na území Poľskej republiky, ktorej bola Rozsudkom Poľskej republiky zo dňa 30.9.2013 priznaná náhrada škody vo výške 66.721,55 PLN, vrátane invalidného dôchodku vyplácaného mesačne vo výške 1.000,00 PLN, ktorú sumu poškodenej poukazovala Poľská kancelária poisťovateľov, a ktorej viacerými úhradami kompenzoval túto sumu žalobca, keďže k motorovému vozidlu nebolo k dátumu spôsobenia škody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a preto aktívna vecná legitimácia žalobcu je v spore daná.

9. Čo sa týka pasívnej vecnej legitimácie žalovaného, pričom súd prvej inštancie konal aj v intenciách odvolacieho súdu s odkazom na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach, vychádzajúc zo skutočnosti, že ide o sporové konanie a učiných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v tomto konaní, žalovaný učinou relevantnou procesnou obranou nevyvrátil tvrdené skutočnosti zo strany žalobcu, keďže nedisponuje kúpnu zmluvou a to aj z dôvodu nesplnenia svojej povinnosti, ktoré mu ukladá zákon o cestnej premávke § 119 ods. 1 a aj keď evidencia vozidiel má vo vzťahu k vlastníckemu právu k motorovému vozidlu len evidenčný charakter, v konaní ale žalovaný účinne nespochybnil, aby nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla, ktorým došlo k spôsobeniu dopravnej nehody, dávajúc do pozornosti aj zápis v evidencii vozidiel, ktorý svedčí žalovanému s tým, že v prospech žalovaného nesvedčí ani úhrada faktúry nemeckým kupujúcim až dňa 14.9.2010 a vyradenie motorového vozidla z centrálnej evidencie vozidiel až ku dňu 24.11.2010, s avízom prevodu držby vozidla, dávajúc do pozornosti aj výpoveď svedka vodiča motorového vozidla D. E., ktoré dostatočne odôvodňujú záver, že žalovaný bol v čase poistnej udalosti vlastníkom predmetného vozidla a mal povinnosť držiteľa osobného motorového vozidla vyplývajúce zo zákona o premávke na pozemných komunikáciách i zo zákona o povinnom zmluvnom poistení.

10. Tým je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného v predmetnom spore, ako aj aktívna vecná legitimácia žalobcu v predmetnom spore.

11. Nakoľko žalovaný nemal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla a žalobca poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov zaplatenú finančnú čiastku uhradil z garančného fondu, tak došlo k tzv. zákonnej cesii podľa § 524 Občianskeho zákonníka, ktoré má oporu v ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., kedy žalobca má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. b) na náhradu toho, čo za neho plnil a preto žalobcovi vzniklo právo postihu proti žalovanému dňom, kedy refundoval poskytnuté plnenie poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov, čím okamihom výplaty predmetných finančných prostriedkov žalobcom poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov, sa žalobca stal aktívne legitimovaný v danej veci titulom práva postihu a predmetný nárok dôvodne uplatnil proti žalovanému.

12. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy pozostávajúcej z náhrady škody a kompenzácie invalidného dôchodku, ktorý je vyplácaný poškodenej osobe v zmysle právoplatného rozhodnutia - rozsudku Poľskej republiky Poľskou kanceláriou poisťovateľov, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že súd rovnako priznal aj v zmysle § 517 ods. 2 OZ žiadané úroky z omeškania ako dôvodné.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal 100 % nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

14. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/ a h/ CSP. Mal za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, keďže nedáva odpoveď na všetky nastolené otázky predmetu sporu. Súd prvej inštancie nevykonal výsluch svedka E. D. s tým, že súdu nič nebránilo, aby v rámci realizácie ich návrhu požiadal nemecký súd o zistenie pobytu svedka s dotazom na príslušný register obyvateľov a uspokojil sa len s vadnou odpoveďou dožiadaného súdu, pričom svedok E. vozidlo riadil nie z ich poverenia, ale z poverenia kupujúceho a napokon vodič nemal čo riadiť vozidlo bez platného povinného zmluvného poistenia. Preto súd pochybil, keď ustálil ich vlastníctvo k vozidlu na základe Centrálnej evidencie motorových vozidiel, ktorý má len evidenčný charakter. Ak v danom prípade nedošlo k odhláseniu a ani k prihláseniu nového vlastníka, nekonal žalovaný v rozpore so zákonom, keďže vozidlo predal ešte skôr, než uplynula lehota zákonom určená na prihlásenie vozidla a ak, tak ide len o správny delikt. Poukazoval na znenie § 3 ods. 1 a 3 a neporušenie povinnosti ako vlastníka zapísať prevod motorového vozidla na svoju osobu, ako aj s povinnosťou uzavrieť poisťnú zmluvu, keďže žalovaný nebol subjektom predpokladaným touto právnou normou, keďže v čase poistnej udalosti nebol vlastníkom predmetného vozidla. Dával do pozornosti fakt, že listom zo dňa 30.12.2013 informoval žalobcu, že spoločnosť v čase vzniku škodovej udalosti nebola vlastníkom motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škodová udalosť spôsobená. Motorové vozidlo značky IVECO s EČV A. F. totiž bolo predané na základe ústnej kúpnej zmluvy zo dňa 26.8.2010 kupujúcemu Autohandel D. E., G. X, XXX XX F., Nemecko, ktorý motorové vozidlo, ako predmet kúpy prevzal pri uzatvorení kúpnej zmluvy prostredníctvom D. E., ktorý vystupoval ako osoba určená kupujúcim na prevzatie motorového vozidla. K prevodu vlastníckeho práva na kupujúceho a k prijatiu zásielky prišlo dňa 26.8.2010. V zmysle čl. 2 písm. d) druhej zarážky smernice 88/357/EHS Druhej smernice Rady, sa členským štátom, v ktorom je umiestnené riziko, rozumie pri poistení všetkých typov vozidiel členský štát registrácie. Podľa čl. 1 ods. 4 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES (ďalej len „smernica“) sa územím, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza rozumie, územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné. Podľa čl. 3 smernice každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Transponovaná úprava tejto časti smernice je obsiahnutá v § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Použitie vyššie uvedeného článku smernice 88/357/EHS Druhej smernice Rady preto vylučujú ustanovenia čl. 15 ods. 1 a ods. 2 smernice, podľa ktorých, ak je vozidlo odoslané z jedného členského štátu do druhého, za členský štát, v ktorom je umiestnené riziko, sa považuje členský štát určenia okamžite po prijatí zásielky kupujúcim na obdobie tridsiatich dní, hoci vozidlo nebolo formálne zaregistrované v členskom štáte určenia. V prípade, že vozidlo sa stane účastníkom nehody počas tohto obdobia a je nepoistené, orgán uvedený v čl. 10 ods. 1 smernice v členskom štáte určenia je zodpovedný za náhradu škody stanovenej v čl. 9 smernice. Nakoľko miestom určenia, do ktorého bolo motorové vozidlo odoslané, bola Nemecká spolková republika, a vozidlo bolo prevzaté kupujúcim ešte pred vznikom škodovej udalosti, orgánom podľa čl. 10 ods. 1 smernice zodpovedným za náhradu škody stanovenej v čl. 9 smernice mala byť kancelária poisťovateľov zriadená v tomto členskom štáte a nie žalobca. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca nebol povinný a ani oprávnený na poskytnutie poistného plnenia a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný na uplatnenie regresného nároku. Nárok žalobcu voči žalovanému nevyplýva ani z vnútroštátnych noriem. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení je povinný zmluvné poistenie uzatvoriť ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Uvedené ustanovenie vo svojom pôvodnom znení upravovalo okruh subjektov, na ktoré sa vzťahuje povinnosť uzatvoriť zmluvné poistenie užšie, keď túto ukladalo tomu, kto bol ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, v ostatných prípadoch ten kto bol vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Taxatívny výpočet povinnostných subjektov o osoby zapísané v dokladoch vozidla ako tie, na ktoré sa previedla držba motorového vozidla rozšírila až novela - zákon č. 430/2003 Z.z.. V zmysle ustanovení zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke upravujúcich evidovanie a zmeny v evidencii vozidiel (§§ 114 až 122) nevyžaduje, aby držiteľ vozidla pri oznamovaní zmeny podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke túto zmenu preukazoval predložením príslušných dokladov (napr. kúpna zmluva). Z uvedeného potom vyplýva, že zákon pripúšťa, aby k zápisu prevodu držby na inú osobu prišlo bez vedomia tejto osoby, teda aby úkonmi osoby, ktorá nie je subjektom verejného

práva, vznikli povinnosti tretej osobe bez jej predchádzajúceho výslovného súhlasu. Na podporu tvrdení uvádzal, že Občiansky zákonník má na mysli pod pojmom držiteľ vozidla osobu, ktorá má právnu a faktickú možnosť trvale disponovať s dopravným prostriedkom. Zápis držiteľa v technickom preukaze má len evidenčný charakter. Podľa § 133 ods. 1 OZ, ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Kúpna zmluva je v zásade zmluvou neformálnou (pri hnuiteľných veciach), možno ju uzavrieť písomne, ústne i konkludentne. V danom prípade (predaj vozidla) zákon nevyžaduje písomnú formu. Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že držiteľ vozidla, zapísaný v technickom preukaze, nemusí byť totožný s osobou vlastníka vozidla. Žalovaný nemal faktickú možnosť užívať vozidlo, nakoľko ho odovzdal dňa 26.8.2010 kupujúcemu a taktiež nemal obdobnú právnu možnosť, keďže došlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy. O uvedenom svedčí aj tá skutočnosť, že predmet kúpy sa už nikdy nedostal do dispozície žalovaného. O ďalšom osude predaného vozidla rozhodoval aj po nehode vždy a výlučne len kupujúci. Po tomto predaji žalovaný nikdy nerokoval s nikým iným, nebola žiadna snaha o akýsi nový či iný prevod vlastníckeho práva k nemu, z čoho rovnako vyplýva, že sme vlastnícke právo nemohol žalovaný nikdy inokedy previesť na obchodného partnera, než v čase a za podmienok, ktoré uvádzal. Aj keď uzavretie písomnej zmluvy je vždy v záujme právnej istoty účastníkov zmluvného vzťahu, nie je to však ich povinnosť ani podmienka platnosti (prípadne účinnosti) zmluvy, a teda zmluvná voľnosť nie je v tomto smere obmedzená. Apeloval na obvyklý spôsob uzatvárania ústnych zmlúv pri predaji starších vozidiel. V danom prípade žalovaný v čase nehody 28.8.2010 nebol vlastníkom ani držiteľom vozidla (keď s vozidlom už nenakladal a toto nepoužíval, vozidlo sa u neho nenachádzalo - viď § 129 ods. 1 OZ) a zápis v evidencii vozidiel má len evidenčný charakter (bez ohľadu na to, že vozidlo nebolo zapísané). V čase nehody sa vozidlo nenachádzalo v právnej a ani faktickej dispozícii žalovaného, pretože už nebol vlastníkom predmetného vozidla, ktoré odovzdal kupujúcemu. Po odovzdaní vozidla žalovaný nemohol s vozidlom žiadnym spôsobom nakladať. Oneskorené (ďalšie) odhlásenie vozidla z evidencie nie je právnym nakladaním s hnuiteľnou vecou, pretože má výlučne evidenčný charakter bez možnosti výkonu akejkoľvek zložky vlastníckeho práva. Poukazoval na názor, ktorý zastáva aj samotný výkonný riaditeľ žalobcu B. H. I., J., ktorý v rámci prednášky Zodpovednosť za škodu s prevádzkou motorového vozidla a súvisiace poistenie, ktorá sa uskutočnila dňa 18.5.2015 v Omšeni, v prezentácii na strane 39, tabuľka číslo 78 uvádza k postihovému nároku Slovenskej kancelárie poisťovateľov: „Postihové právo smeruje voči tomu, za koho SKP plnila, t. j. voči subjektu, ktorý za škodu zodpovedá, nie voči tomu, kto nesplnil povinnosť sa poistiť.“ Je teda zrejmé, že aj samotný žalobca považuje za zodpovednostný subjekt osobu, ktorá bola v čase škodovej udalosti prevádzkovateľom vozidla a nie osobu uvedenú v technickom preukaze vozidla, keďže tento zápis má iba evidenčný charakter. Žalovaný teda nie je zodpovedný za spôsobenú škodu a nie je potom ani povinný na základe postihového práva (regresu) žalobcu. Žalovaný zodpovedá iba za porušenie povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu, ktoré je sankcionované v zmysle ustanovenia § 19 zákona. Ústna kúpna zmluva, na základe ktorej previedol žalovaný vlastnícke právo na kupujúceho E. D. E. bola platne uzavretá dňa 26.8.2010 s tým, že do dnešného dňa jej platnosť ani účinnosť nikým, nikdy napadnutá nebola, a už vôbec nie úspešne. Je evidentne na ťarchu žalobcu, že v dostatočnej miere nevyšetрил skutkové tvrdenia žalovaného v rámci predsúdnej komunikácie a začal plniť bez náležitého overenia si skutkového stavu, podľa žalovaného bezdôvodne, pretože vzhľadom na to, že vozidlo kúpil a prevádzkoval v čase predmetnej dopravnej nehody jeho nemecký vlastník, držiteľ a prevádzkovateľ v jednej osobe, plniť mal subjekt, ktorý má v SRN obdobné postavenie, ako žalobca na Slovensku. Ak mal žalobca pochybnosti o uzavretí zmluvy, nič mu nebránilo kontaktovať kupujúceho a p. E., ako osobu poverenú kupujúcim na prevzatie vozidla. Žalobca zároveň v rámci cezhraničnej spolupráce mal možnosť osloviť partnerskú kanceláriu poisťovateľov v Nemeckej spolkovej republike o preverenie evidencie vozidla v danej krajine. Informácie o kupujúcom poskytol žalovaný v oznámení zo dňa 8.12.2011. V prílohe oznámenia pripojil žalovaný aj faktúru č. XXX/XX zo dňa 26.8.2010 vystavenú na kupujúceho, z ktorej vyplýval nielen dátum dodania vozidla, ale aj identifikačné údaje kupujúceho. Pochybnosti o samotnom obchode prezentoval žalobca po prvýkrát až vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2016 a preverenie týchto informácií si nevyžaduje nadmerné úsilie, pričom zisťovanie subjektov zodpovedných za škodu spôsobenú vozidlom je jednou z činností, ktoré vykonáva žalobca priamo zo zákona. Žalovaný preto nie je ochotný niesť zodpovednosť za laxnosť pri plnení si svojich zákonných povinností žalobcom. Taktiež poukazoval na nesprávnosť zápisu sporu v registri „C“. Z týchto podstatných dôvodov navrhoval žalovaný napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne a prizná právo žalovanému v celom rozsahu na náhradu trov konania.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uvádzal, že rozsudok je vecne správny, zo správnym vyhodnotením sporu s tým, že skutočnosti uvádzané v podanom odvolaní len odrážajú procesnú obranu žalovaného v predmetom konaní, s ktorou sa súd prvej inštancie v odôvodnení vecne správne vysporiadal ako aj dostatočne, čím nie sú vo veci dané odvolacie dôvody a k otázke nesprávneho zápisu sporu s poukazom aj na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, čo sa týka priznaného príslušenstva žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že nie je namieste tvrdenie žalovaného, že predmetná vec mala byť zaradená do registra „Cb“, nakoľko nie je podstatné, že spor je medzi dvoma subjektmi obchodného práva, ale podstatný je predmet sporu, a teda nevyplýva z povahy veci, ktorá je prejednávaná. Do registra „C“ sa zaraďujú občianskoprávne veci, pokiaľ nároky v nich uplatnené sú upravené Občianskym zákonníkom, ako aj ostatné nároky občianskoprávnej povahy upravené inými zákonmi, resp. iný spor občianskoprávneho charakteru upravený osobitným predpisom a do registra „Cb“ sa zaraďujú obchodné veci. Medzi žalobcom a žalovaným nevznikol žiaden obchodnoprávny vzťah, a to ani záväzkový ani mimozáväzkový, ale jedná sa o spor občianskoprávnej povahy vyplývajúci zo zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení (o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel), na ktorý sa okrem iných zákonov podporne použije aj Občiansky zákonník. Ako už bolo uvedené, medzi žalobcom a žalovaným nevznikol žiaden obchodný záväzkový vzťah, ani iný vzťah súvisiaci s podnikaním, ale jedná sa o neobchodný vzťah spočívajúci v uplatnení regresného práva žalobcu proti žalovanému, pretože žalobcovi vznikla zákonná povinnosť vyplatiť za nepoistenú osobu (žalovaného) z garančného fondu plnenie (s poukazom na § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení), nakoľko žalovaný ako prevádzkovateľ vozidla (§ 427 OZ) v čase nehody zodpovedá za škodu spôsobenú poškodenému svojím nepoisteným motorovým vozidlom. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení má preto kancelária (žalobca) právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Regresné právo žalobcu má občianskoprávnu povahu, preto je namieste, že spor prejednal sudca pridelený do agendy „C“, ktorému náhodným výberom bola pridelená vec na prejednanie a rozhodnutie. Preto žalovaný nebol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, nakoľko vec prejednal a rozhodol zákonný sudca, ktorý svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, a to aj s poukazom na jednotlivé ustanovenia zákonných predpisov, ktoré na vec aplikoval (s poukazom na bod 47. až 59.). Z odvolania žalovaného navyše nie je zrejmé, že čo by mal súd prvej inštancie v tomto spore, podľa jeho názoru, prejednávať vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným podľa Obchodného zákonníka, ak tvrdí, že prejednávaná vec mala byť zaradená do registra „Cb“. Súd prvej inštancie ozrejmil v bode 47. rozsudku, o čo sa opiera nárok žalobcu: „Nárok žalobcu sa opiera o zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001“) a o ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník").“

16. Čo sa týka nevykonania výsluchu svedka D. E., k tomu žalobca uviedol, že súd prvej inštancie pristúpil riadne k vykonaniu dôkazu navrhovaného žalovaným a to výsluchom svedka D. E., a to aj s poukazom na povinnosť uloženú v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2021 č.k. 3Co/16/2020-641. V dožiadaní pre súd v Nemeckej spolkovej republike riadne uviedol iniciály navrhnutého svedka, tak ako ich uviedol žalovaný v zmysle otázok formulovaných samotným žalovaným, ktorý výsluch k svojim hlavným skutkovým tvrdeniam navrhol, a to s dátumom narodenia: X.X.XXXX, s uvedením: podnikajúci pod obchodným menom SA Truckcenter-Dortmund, H.. D. E. G. K., s miestom podnikania Franzusstr. 133, 44147 Dortmund, bydlisko Berninghause str. 14, Ennepetal. Dožiadaný súd prostredníctvom formulára C doručil súdu prvej inštancie dňa 21.10.2021 oznámenie, v ktorom uviedol, že aktuálna adresa navrhovaného svedka nie je správna a zároveň dodal, že Okresný súd Schvelm je na konanie miestne príslušný iba vtedy, ak má svedok bydlisko v jeho obvode. Predmetnú odpoveď dožiadaného súdu zaslal súd na vyjadrenie stranám sporu. Žalovaný však vôbec na uvedené nereagoval, nepoukázal na to, že odpoveď dožiadaného súdu by mala byť vágna, tak ako uvádza teraz v podanom odvolaní, a navyše sa ani nezúčastnil bez ospravedlnenia na pojednávaní dňa 17.5.2022, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, na ktorom mohol prípadne takisto pred vyhlásením rozsudku uviesť svoje námietky k nevykonaniu dôkazu dožiadaným súdom. A navyše, žalovaný v priebehu súdneho konania navštevuje žalovaného (čiže na území SR), rozsiahlo spolupracujú, majú čulé obchodné styky. Žalobca zastával názor, že nie je teraz namieste v podanom odvolaní zo strany žalovaného poučať súd prvej inštancie, ako mal usmerniť dožiadaný súd v Nemeckej spolkovej republike na zisťovanie pobytu navrhovaného svedka. Procesná obrana žalovaného v priebehu celého súdneho konania spočívala v tom, že pred vznikom poistnej udalosti došlo k predaju predmetného motorového vozidla na základe

ústnej kúpnej zmluvy nemeckému kupujúcemu, a preto navrhol výsluch svedkov: D. E. a D. E. a predložil účtovné doklady, čo malo preukázať prevod vlastníckeho práva k vozidlu pred nehodou. To bola celá procesná obrana žalovaného, s ktorou sa súd prvej inštancie, podľa názoru žalobcu riadne vysporiadal. Žalobca zastával názor, že nie je správne tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru, že žalovaný nepreviedol vlastnícke právo k vozidlu ešte pred dopravnou nehodou, napriek tomu, že podľa názoru žalovaného tomu nasvedčujú vykonané dôkazy. Žalovaný tvrdí, že pred vznikom poisťnej udalosti došlo k predaju jeho vozidla na základe ústnej kúpnej zmluvy nemeckému kupujúcemu (D. E.). Žalovaný nedisponuje kúpnu zmluvou, ale vozidlo odovzdal D. E. bez preberacieho protokolu. Podľa názoru žalovaného, mal práve svedok D. E. svojou výpoveďou preukázať tú skutočnosť, že žalovaný pred poisťnou udalosťou predal vozidlo nemeckému kupujúcemu (D. E.), a takisto by uvedené malo vyplývať aj z iných dôkazov ako sú účtovné doklady žalovaného. Žalobca v tejto súvislosti zastáva názor, že súd prvej inštancie správne na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v čase dopravnej nehody bol vlastníkom predmetného vozidla žalovaný. Žalobca zastáva názor, že žalovaným navrhnutý výsluch svedka (D. E.) nepreukázal tú skutočnosť, že v čase poisťnej udalosti žalovaný už nebol prevádzkovateľom vozidla IVECO, EČV: A. F., ktorého prevádzkou bola dňa 28.8.2010 spôsobená dopravná nehoda a ujma na zdraví poškodenému. Hlavnou obranou žalovaného v konaní bolo, že svoje vozidlo predal na základe ústnej kúpnej zmluvy zo dňa 26.8.2010 kupujúcemu D. E. prostredníctvom D. E. (ktorý aj spôsobil dopravnú nehodu) a tým by mal byť zbavený zodpovednosti ako prevádzkovateľ vozidla, tak podľa názoru žalobcu, svedok uvedenú skutočnosť žiadnym spôsobom pri svojom výsluchu nepotvrdil. K výpovedi svedka D. E., ktorý nemal možnosť sa oboznámiť s konkrétnou zmluvou a nepozná ani jej časť a preto z jeho výpovede nevyplýva skutočnosť, že by bol svedkom predaja predmetného motorového vozidla. Ak žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil, že vozidlo pred dopravnou nehodou predal inému subjektu, mal to aj v konaní preukázať.

17. Žalovaný sám potvrdil svoje vlastníctvo k predmetnému vozidlu, pretože odovzdal kľúče od vozidla, doklady od vozidla spolu s vozidlom D. E. na jazdu, ktorý zároveň vozidlom spôsobom škodu a zrejme, ak by žalovaný nebol vlastníkom predmetného vozidla, tak by nedisponoval kľúčmi od vozidla a preto žalovaný ako prevádzkovateľ, resp. držiteľ vozidla bol tou osobou, ktorá mala v čase dopravnej nehody faktickú a právnu moc nad vozidlom, a to aj s odkazom na ust. § 2 písm. j/ zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení a takisto v čase dopravnej nehody bol podľa výpisu z registra vozidiel vlastníkom predmetného vozidla, nakoľko vozidlo nebolo ním odhlásené v zmysle § 119 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (platného a účinného v čase dopravnej nehody), t.j. mal vôľu mať vozidlo u seba a keďže disponoval kľúčmi od vozidla, ktoré pred jazdou odovzdal vodičovi vozidla D. E., a práve týmto vodičom bola aj spôsobená škoda, čím svedčí aj jeho zavinenie na vzniku dopravnej nehody.

18. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že poukazuje na ním podanú argumentáciu uvedenú v podanom odvolaní a na to, že žalovaný v rozhodnom čase nebol vlastníkom predmetného vozidla, čo vie preukázať len vlastník predmetného motorového vozidla, ktorého výsluch nebol v konaní vykonaný.

19. Žalobca taktiež vo svojom vyjadrení zotrval na ním uvádzaných skutočnostiach a keďže súd v rámci intencií vykonal výsluch dožiadaným súdom, ale neúspešne, splnil si súdom uloženú povinnosť, dávajúc do pozornosti procesnú obranu žalovaného s tým, že súd v bode 63. odôvodnil nevykonanie výsluchu svedka D. E.. Žalovaný nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že nebol v čase dopravnej nehody vlastníkom motorového vozidla a že pred spôsobením dopravnej nehody na základe kúpnej zmluvy došlo k jej predaju, a preto súd správne vo veci rozhodol.

20. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného, ktorý jednoznačne učinými prostriedkami procesnej obrany nevyvrátil tvrdenia žalobcu o tom, že vo veci je pasívne vecne legitimitovaným subjektom.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.9.2023 o 11,50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II. poschodie, trakt D, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia

rozhodnutia bolo zverejnené dňa 6.9.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

23. Z odvolania odvolací súd zistil, že žalobca uplatnil odvolací dôvod s poukazom na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo je odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom inou vadou procesného charakteru je aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016, nakoľko spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť na primeranú reakciu vo vzťahu k vyhodnoteniu skutkového stavu a jeho právnomu posúdeniu konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

24. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

25. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

26. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy,

ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúladi.

27. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétne právnú normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnú normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

28. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich komplexne správne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu, a preto nie sú naplnené odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP s tým, že súd vykonal relevantné dokazovanie spočívajúce v účinných procesných prostriedkoch. Taktiež podrobne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o základe uplatneného nároku, ktorý je v spore daný a to, čo sa týka priznania náhrady škody, ktoré titulom poistného uhradil namiesto zodpovedného subjektu, t.j. žalovaného, žalobca, z finančných prostriedkov garančného fondu v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

29. Napadnutý rozsudok preto nemožno označiť v celom rozsahu za nepreskúmateľný, keďže dáva zrozumiteľné odpovede na pre vec podstatné otázky, čím sú odvolacie námietky žalovaného v merite veci nenáležitú s tým, že pre rozhodnutie v spore netreba vykonať ďalšie dokazovanie.

30. Odvolací súd apeluje na to, že pred každým prejednaním sporu majú sudy povinnosť „ex offio“ preskúmať vecnú legitimitáciu strán sporu s tým, že v danom konaní nebola sporná aktívna vecná legitimitácia žalobcu, čo nebolo možné konštatovať o pasívnej vecnej legitimitácii žalovaného a keďže ide o sporové konanie, práve žalovaný mal povinnosť preukázať prostriedkami procesnej obrany ním namietanú skutočnosť o tom, že nebol vlastníkom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, kedy titulom neuzavretej poistnej zmluvy žalobca poškodenému uhradil spôsobenú škodu práve jednoznačne preukázaným zavineným konaním vodiča žalovaného, čo bolo v konaní aj podľa odvolacieho súdu jednoznačne preukázané, keďže z rozsudku Poľskej republiky zo dňa 30.9.2013 vyplýva, že obvinený D. E. dňa 28.8.2010 neúmyselne porušil pravidlá pozemnej cestnej premávky pri riadení sedlového ťahača zn. IVECO Eurostar EČV: A. XXX F., v dôsledku čoho nedal prednosť chodkyňi B. C., ktorá prechádzala cez cestu v blízkosti križovatky a ktorá preto utrpela pohmoždenie dolných končatín s následkami, ktoré zranenia predstavujú ťažkú ujmu na zdraví, chápanú ako úraz, ktorý reálne ohrozuje život, čím obvinený naplnil skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v nariadení čl. 177/2 Trestného zákona, pričom tamojší súd Poľskej republiky rozhodol aj o povinnosti žalovaného Poľskej kancelárii dopravných poisťovateľov uhradiť žalobkyňi B. C. finančnú čiastku 66.721,55 PLN vrátane zákonných úrokov a zároveň uhrádzať v prospech žalobkyne invalidný dôchodok v čiastke 1.000,00 PLN do 15. dňa každého nasledujúceho dňa počnúc dňom 1.7.2012 a zároveň rozhodol aj o zodpovednosti žalovaného za prípadné budúce škody, ktoré sa môže u žalobkyne vyskytnúť v dôsledku dopravnej nehody z 28.8.2010 s tým, že určil mieru zavinenia žalobkyne na 15%, keďže z Centrálny evidencie vozidiel vyplynulo, že ku dňu 20.8.2010 bol evidovaný ako držiteľ vozidla Iveco Eurostar, EČV: A. XXX F. práve žalovaný, pričom predmetné vozidlo bolo vyradené z evidencie až ku dňu 24.11.2010, s avízom prevodu držby vozidla, pričom ku dňu dopravnej nehody dňa 28.8.2010 predmetné motorové vozidlo nemalo dojednanú platnú zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a práve žalobca z tohto titulu poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenia vo výške 82.584,89 eur v žiadaných termínoch, aj podľa odvolacieho súdu dôvodne, keďže sa v celom rozsahu v merite sporu v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a len na zdôraznenie jeho odôvodnenia doplnil ďalšie dôvody.

31. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

32. Nárok žalobcu sa opiera o zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001“) a o ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník").

33. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a/ v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

34. Podľa ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 2, je povinná takúto poisťnú zmluvu uzavrieť podľa § 16 pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky.

35. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

36. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

37. Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu a/ na zdraví a náklady pri usmrtení spôsobené prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, b/ spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, c/ spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená u poisťovateľa, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže túto škodu uhradiť, d/ spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1, e/ spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie, s výnimkou cudzozemského motorového vozidla, ktoré sa spravidla nachádza na území iného členského štátu; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 24a a 24b, f) vzniknutú poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a spôsobenú prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, ak bola súčasne týmto motorovým vozidlom spôsobená ťažká ujma na zdraví 26a) alebo usmrtenie, g) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo do Slovenskej republiky odoslané z iného členského štátu, ak sú súčasne splnené tieto podmienky: 1. na toto motorové vozidlo nebolo uzavreté poistenie zodpovednosti, 2. nebolo tomuto motorovému vozidlu v Slovenskej republike pridelené evidenčné číslo, 6aa) osobitné evidenčné číslo 6ab) alebo zvláštne evidenčné číslo, 6ac) 3. ku škodovej udalosti došlo v lehote 30 dní odo dňa prevzatia motorového vozidla kupujúcim.

38. Podľa ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/, na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c/. Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e/ a podľa § 24a ods. 1 písm. a/.

39. Podľa ustanovenia § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

40. Podľa § 119 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla prihláseného do evidencie je pri odhlásení vozidla do cudziny povinný na vykonanie evidenčného úkonu predložiť osvedčenie o evidencii časť I, osvedčenie o evidencii časť II, ak bolo vydané, doklady podľa § 114 ods. 7 a § 116 ods. 5, preukázať svoju totožnosť, vyplniť príslušné tlačivo, ak je na tento účel zavedené, uviesť potrebné údaje o osobe s pobytom alebo so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ktorú orgán Policajného zboru zaeviduje ako nového držiteľa vozidla a nového vlastníka vozidla, a odovzdať tabuľku s evidenčným číslom; osvedčenie o evidencii časť I alebo časť II alebo tabuľka s evidenčným číslom sa neodovzdávajú, ak boli stratené alebo odcudzené.

41. Podľa § 120 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z., zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla, ktoré previedol na osobu s pobytom alebo sídlom v štáte Európskeho hospodárskeho priestoru, žiada o vyradenie takého vozidla z evidencie, orgán Policajného zboru vyradí také vozidlo z evidencie až po získaní informácie príslušného orgánu štátu, ktorý vozidlo eviduje. Orgán Policajného zboru vyradí vozidlo z evidencie aj bez žiadosti držiteľa vozidla alebo vlastníka vozidla, ak prijal informáciu zo štátu, ktorý vozidlo eviduje.

42. S odkazom na správne právne posúdenie veci, ktoré učinil aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, ako aj správne vyhodnotenie vykonaného dokazovania bolo jednoznačne v konaní preukázané, že v čase poistnej udalosti bol práve žalovaný vlastníkom predmetného motorového vozidla, keďže žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal to, že so D. E. uzavrel ústnu kúpnu zmluvu. A aj keď súd prvej inštancie konal v intenciách zrušujúceho uznesenia, nepodarilo sa mu cestou dožiadaného súdu vykonať výsluch tohto svedka, čo ale nezavaruje povinnosti žalovaného, keďže ide o sporové konanie takýto dôkaz na preukázanie ním tvrdenej skutočnosti sám vykonať s tým, že práve žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť, ktorú má zákon o cestnej premávke ukladať a motorové vozidlo z evidencie vozidiel neodhlásil s tým, že v prospech žalovaného nesvedčia ani ďalšie skutočnosti a to úhrada faktúry nemeckým kupujúcim zo dňa 14.9.2010 a vyradenie motorového vozidla z Centrálny evidencie vozidiel až ku dňu 24.11.2010 s avízom prevodu držby vozidla, pričom z výpovede svedka D. E. jednoznačne vyplynulo, že kľúče od motorového vozidla mu odovzdal žalovaný a on o uzavretí kúpnej zmluvy žiadnu vedomosť nemal s tým, že v evidencii motorových vozidiel bol ako držiteľ vozidla v čase poistnej udalosti zapísaný žalovaný a teda mal v tom čase faktickú, ako aj právnu dispozíciu s predmetným vozidlom, berúc do úvahy aj v zmysle § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka objektívnu zodpovednosť titulom náhrady škody.

43. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu všetky uvedené a relevantné dôkazy dostatočne odôvodňujú záver, že žalovaný bol v čase poistnej udalosti vlastníkom predmetného vozidla a mal povinnosť držiteľa osobného motorového vozidla a teda má pasívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore. Aktívna vecná legitimitácia žalobcu v predmetnom spore je daná, pričom uvedenú skutočnosť namietal žalovaný až v odvolacom konaní a nakoľko tak mohol učiniť už v konaní na súde prvej inštancie, nejde o novotu v zmysle § 366 CSP.

44. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

45. Odvolací súd uvádza, že žalovaný nemal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla a preto žalobca poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov zaplatenú finančnú čiastku uhradil z garančného fondu, čím má podľa § 524 Občianskeho zákonníka s odkazom na ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., žalobca právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. b/ na náhradu toho, čo za neho plnil. Preto aj žalobcovi vzniklo právo postihu proti žalovanému dňom, kedy refundoval

poskytnuté plnenie poškodenej prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov, t.j. okamihom výplaty predmetných finančných prostriedkov žalobcom poškodenému prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov, čím sa žalobca stal aktívne legitimovaný v danej veci titulom práva postihu.

46. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, a preto jej vecne správne súd prvej inštancie aj vyhovel a zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy pozostávajúcej z náhrady škody a kompenzácie invalidného dôchodku, ktorý je vyplácaný poškodenej osobe v zmysle právoplatného rozhodnutia - rozsudku Poľskej republiky Poľskou kanceláriou poisťovateľov, tak ako je to uvedené vo výrokovkej časti rozsudku v sume celkovo 82.584,89 eur.

47. Čo sa týka priznaných úrokov z omeškania súd prvej inštancie správne postupoval s odkazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže ide o peňažný nárok a vychádzal práve z rozsudku Poľskej republiky a učiněných plnení zo strany žalobcu, preto súd prvej inštancie správne priznal úroky z omeškania s odkazom na ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. zo splnených súm v stanovených výškach. Odvolací súd len dopĺňa odôvodnenie učiněné súdom prvej inštancie v bode 67. napadnutého rozhodnutia s odkazom na § 220 ods. 2 CSP tak, že konštatuje, že žalobca poskytol dňa 25.11.2013 z poisťného garančného fondu poškodenému poistené plnenie v celkovej výške 27.540,88 eur (škoda na zdraví – výdaje + bolestné), dňa 14.3.2014, v celkovej výške 35.848,47 eur (náklady na zdravotnú starostlivosť), v celkovej výške 1.627,64 eur (náklady na zdravotnú starostlivosť), dňa 12.8.2014 vo výške 2.560,38 eur (náklady spojené s právnym zastupovaním), dňa 9.1.2015 plnenie v celkovej výške 1.660,24 eur (strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti), a rovnako aj z tohto titulu v dňoch 18.9.2015 poisťné plnenie v celkovej výške 1.694,34 eur, dňa 5.1.2016 v celkovej výške 827,56 eur, dňa 15.4.2016 v celkovej výške 826,80 eur. Žalobca zároveň poskytol dňa 5.8.2016 z poisťného garančného fondu poškodenému poisťné plnenie v celkovej výške 829,40 eur (strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti – renta) a taktiež aj v dňoch 22.11.2016 v celkovej výške 801,57 eur, dňa 5.4.2017 v celkovej výške 2.508,82 eur, dňa 13.9.2017 v celkovej výške 835,83 eur, dňa 18.10.2017 v celkovej výške 843,24 eur, dňa 13.12.2017 v celkovej výške 846,25 eur, dňa 5.2.2018 vo výške 855,89 eur, dňa 4.6.2018 vo výške 826,78 eur, dňa 5.11.2018 vo výške 1.650,95 eur. Výška úrokov z omeškania je určená nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou od 1.2.2013 a je o 9 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, a s účinnosťou od 1.1.2015 je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Nakoľko žalobca nevyzýval žalovaného na náhradu poisťného plnenia v celkovej výške 35.848,47 eur, súd mu priznal úroky z omeškania z dlžnej sumy od 28.5.2014 do zaplata (deň nasledujúci po vyhotovení zmeny žaloby zo dňa 22.1.2015) a rovnako, keďže žalobca nevyzýval žalovaného na náhradu poisťného plnenia v celkovej výške 1.660,24 eur, súd mu priznal úroky z omeškania z dlžnej sumy od 6.5.2015 do zaplata (deň nasledujúci po vyhotovení zmeny žaloby). Žalobca taktiež nevyzýval žalovaného na náhradu poisťného plnenia v celkovej výške 2.521,90 eur a preto súd priznal úroky z omeškania z dlžnej sumy od 17.2.2016 do zaplata (deň nasledujúci po vyhotovení zmeny žaloby) a to aj čo sa týka náhrady poisťného plnenia v celkovej výške 826,80 eur, od 1.7.2016 do zaplata a v celkovej výške 4.139,63 eur, od 13.7.2017 do zaplata, v celkovej výške 4.208,00 eur od 28.12.2018 do zaplata, rovnako deň nasledujúci po vyhotovení zmeny žaloby a od 4.1.2019 zo sumy 1.650,95 eur.

48. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca vo vzťahu k žalovanému bol v odvolacom konaní plne úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o priznaných výškach trov konania rozhodne súd prvej inštancie procesným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).